PARIR ÉS UN DRET NO UNA IMPOSICIÓ

avortament lliure i gratuït

ALERTA solidaria

ARRAN

coordinadora obrera sindical

ECUP

endavant
organització socialista d'alliberament nacional

MDT

SEPC
Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans

PARIR ÉS UN DRET NO UNA IMPOSICIÓ

Des de l'Esquerra Independentista, llancem enguany la campanya pel dret a l'avortament lliure i gratuït PARIR ÉS UN DRET, NO UNA IMPOSICIÓ! DRET A L'AVORTAMENT LLIURE I GRATUÏT; una campanya que representa la defensa del dret de les dones al propi cos i a la pròpia sexualitat, i que és també una reivindicació de classe, una declaració de guerra contra la dreta ultracatòlica i l'ofensiva conservadora, i una aposta ferma: ens oposarem a aquesta mesura com a totes les mesures de violència institucional que reforcen l'ofensiva patriarcal i capitalista; prendrem els carrers, portarem la desobediència feminista al centre de la nostra agenda política.

Aquest llibret que tens a les mans s'ha creat en el marc d'aquesta campanya i amb la intenció d'aportar un guió bàsic per a dinamitzar xerrades o debats entorn al dret al propi cos i per la vostra pròpia mà. S'hi han inclòs els punts que s'han cregut necessaris a tenir en compte per analitzar i debatre la situació: l'anàlisi de les causes i conseqüències de la retallada del dret al propi cos; una comparativa entre les lleis de l'Avortament des del 1985 (la de supòsits del 1985, la de terminis del 2010, i la proposta de reforma); la situació legal de l'avortament arreu del món; la nostra aposta en aquesta matèria, què exigim.

Aquest llibret és un guió bàsic que us hauria de servir per a desenvolupar debats, però des de la Campanya es faciliten més recursos, com xerrades, material audiovisual, documents,...

avortament lliure i gratuït

L'AVORTAMENT, UN DRET VETAT A LES CLASSES POPULARS

Actualment som conscients de l'escalada neoconservadora provinent de les classes dominants per tal d'infringir-nos desigualtats que facin augmentar dia a dia les diferències entre classes. Com no, aquestes també es fan palpables en els nostres cossos i la nostra sexualitat, imposant-nos una sexualitat heteronormativa i que tingui com a única tasca la reproductiva. Impedint-nos ser aquelles qui decideixin pel seu propi cos i, forçant-nos a gestar sense cap mena de consulta cap a nosaltres. Fent acusacions d'assassinat i penalitzant-nos per voler tenir la llibertat d'exercir un dret nostrat, mentre en cap moment es plantegen la tortura constant que és per la majoria de la població viure, per no dir sobreviure. Sent testimonis de la seva fal·làcia: mentre reglen sobre la propietat privada inalienable, fan dels nostres cossos una extensió meva de la propietat de l'Estat.

Així doncs, ens trobem amb un nou reglament legal per tal de perpetuar i reproduir uns i altres, dominants i dominades. Ja que tenim clar que aquesta deplorable situació de no tenir el dret a decidir no se la trobaran en les classes altes. Ja que per ells sembla que tornaran els temps del turisme avortista a Anglaterra i, nosaltres? Fora.

Per arribar al punt on som, arreu del món s'han viscut lluites a favor de l'avortament (IVE, Interrupció Voluntària de l'Embaràs). D'aquestes s'han aconseguit lleis específiques a nivell de l'avortament o bé la despenalització. A nivells generals, haurem de dir que l'estat en què són oprimides les dones arreu del món és deplorable. Encara són molts els països on les dones moren o emmalalteixen per avortaments clandestins, o bé són obligades a exercir la maternitat no pas quan elles volen, si és que volen. Per aquesta raó hem volgut fer una perspectiva general sobre la derogació dels drets bàsics de decidir.

L'AVORTAMENT, CAUSES I CONSEQÜÈNCIES DE LA NEGACIÓ DEL DRET AL PROPI COS

La propera retallada d'aquest dret bàsic a que és el dret al propi cos, en forma de reforma de la llei de l'Avortament prevista per Gallardón representa, per a començar, el sistema patriarcal al qual estem inserides i, per altra banda, el perpetua. És doncs, una causa, i alhora conseqüència del mateix; com qualsevol mesura que serveixi per a perpetuar un ordre establert des d'ell mateix.

En aquest cas, com hem dit, es fa a través de la negació d'un dret bàsic per a l'emancipació de les dones, com és el dret al propi cos i es perpetra a través de la prohibició i el càstig, amb tota la violència tant sibòlica com explícita que suposa la mesura.

A més, la conjuntura econòmica que ara mateix comporta l'extorsió de la classe treballadora agreuja la situació de les dones amb pocs recursos econòmics davant aquesta nova llei, i per tant, fa, de nou, que la gran massa de població que representem les persones precàries, aturades, migrades, estudiants....en definitiva, persones amb pocs recursos, siguin les primeres afectades davant la mesura. Tot plegat amarat de catolicisme retrògrad de la dreta que governa actualment. En resum: de nou el patriarcat, les institucions, el capitalisme i la dreta ultracatòlica arriben a un pacte de simbiosi que castiga les dones i sobretot aquelles ja més castigades per la situació actual. Desgranarem aquests elements per a poder copsar la realitat de la situació en la seva totalitat.

El patriarcat

Definim doncs el patriarcat com un sistema de relacions basades en la dominació. No només entenem el patriarcat com la dominació de l'home sobre la dona, sinó també com la dominació de l'home sobre els fills, sobre altres homes o sobre la terra. El patriarcat és doncs un sistema d'organització social basat en la coerció d'una part de la població sobre tota la resta, un sistema de símbols, institucions i relacions que es retroalimenta, es transforma i controla el curs del temps. (def extreta del Dossier de materials generats per l'autoformació sobre l'Avortament de la Campanya pel dret a l'Avortament Lliure i Gratuït)

Violència institucional i reafirmació de rols de gènere

Estem en un moment històric en el qual la violència institucional cap a les classes populars és debastadora; i per a les dones s'hi sumen conseqüències promogudes per les moltes retallades en drets socials, laborals, retallades del sectors públics, que reforcen el paper i els rols de gènere patriarcals contra els quals tant s'ha treballat.

Es reforcen perquè, per una banda, les dones readopten els papers que el patriarcat els assigna i que, d'alguna manera, amb els anys, el sector públic havia absorbit (encara que en molt petita mesura).

Les retallades en les ajudes al serveis socials que afecten els menjadors escolars, l'augment del preu de les escoles bressol, el canvi dels horaris als IES INS, l'encariment de les residències de la 3a edat, la retirada d'ajudes en la Llei de la Dependència, etc fan que les dones hagin de re-assumir tasques de cura, les tasques reproductives, la qual cosa els pren autonomia, econòmica, emocional.

D'això en diem: retorn a la llar

La reforma de la llei de l'avortament, per la seva banda, també resta a les dones capacitat de decisió sobre les seves pròpies vides, amb l'obligada maternitat que pràcticament planteja aquesta reforma; i aquesta, al seu torn, propicia el retorn a la llar, de la mateixa manera que ho fan la resta de mesures que hem anomenat. És per això que l'anomenem violència institucional, ja que es perpetra a través d'una llei establerta pel govern, castiga les dones, ens pren autonomia, dret a decidir, i propicia el retorn a la llar.

Lliure i gratuït

Violència simbòlica i catolicisme, lleis escrites i moral cristiana

Tot això, doncs, representa una violència simbòlica brutal, ja que usurpa un dret bàsic pel qual s'ha lluitat històricament (i que no s'havia conquerit plenament, evidentment, però en el qual es fa un salt de 40 anys enrere) i alhora incideix en els rols de gènere que es reforcen amb la resta de mesures que el capitalisme i els governs ens apliquen dia a dia.
Una altra manera de reforçar aquesta violència simbòlica, és a través de l'aplicació molt pràctica del càstig introduint la pràctica de l'IVE (Interrupció Voluntària de l'Embaràs) fora del que contemplarà la lle,i al Codi Penal, situació que potser es dóna en la reforma prevista pel PP.
El càstig produeix clandestinitat, la clandestinitat produeix estigma social. El Codi Penal puneix, i això produeix, doncs, el càstig i per tant estigma de les dones qui decideixin rebel·lar-se i exercir el dret al propi cos. I això, simbòlicament (i de fet, a la pràctica) és apartar-les de la societat.

I seguint amb el món simbòlic, i sense desvincular-ho del punt anterior, cal parlar de la funció que des del catolicisme i patriarcal que s'atribueix a les dones. L'usurpació del dret al propi cos ens usurpa el dret a ser mestresses de la nostra sexualitat. El catolicisme i el patriarcat ens ha negat històricament fins i tot els desitjos, i ha relegat la nostra sexualitat a la mera funció reproductiva. La màxima funció i per tant desig d'una dona "és i ha de ser" el de ser mare, i cumplir els seus rols reproductors, de cura dels fills i filles. I per tant la nostra sexualitat no ha de tenir cap altre objectiu i, segons la reforma, no hi ha alternativa a la mateixa. Això inclou el roforçament de la figura de la família nuclear heteropatriarcal com a únic model a seguir.

Del cinisme al perill, la violència més explícita

I tot això en un context econòmic en què un tant per cent molt elevat de la població es veu mancada de recursos per culpa de l'ofensiva capitalista i els seus sicaris que en el nostre cas són el govern espanyol i català. Així doncs, ara per ara, en un context en el qual plantejar-se tenir fills o filles i mantenir-los és gairebé impossible per a la majoria de la població, no ens permetran decidir que no volem exercir la maternitat. En un context en el qual hi ha dones que voldrien però no poden ser mares, ens negaran no ser-ho. Una doble prohibició que és, almenys, cínica, per a no dir criminal.
Així doncs, les dones que vulguin practicar l'IVE fora del que contempla la llei, hauran de fer-ho clandestinament, i en tant que no seran intervencions regulades, poden donar-se en les millors o en les pitjors condicions, I no és difícil endevinar que en les millors condicions només ho faran les dones amb major poder adquisitiu, i en les pitjors, aquelles més mancades de recursos, que podran, fins i tot, posar les seves vides en perill. Altre cop el sistema et castiga si no tens poder adquisitiu, dins i fora de la legalitat.

Com podem veure, tots els punts a tractar de l'ofensiva que representa aquesta reforma van interrelacionats, i responen cada un a la lògica de més d'una de les parts que actuen com a agents actius de la mateixa.

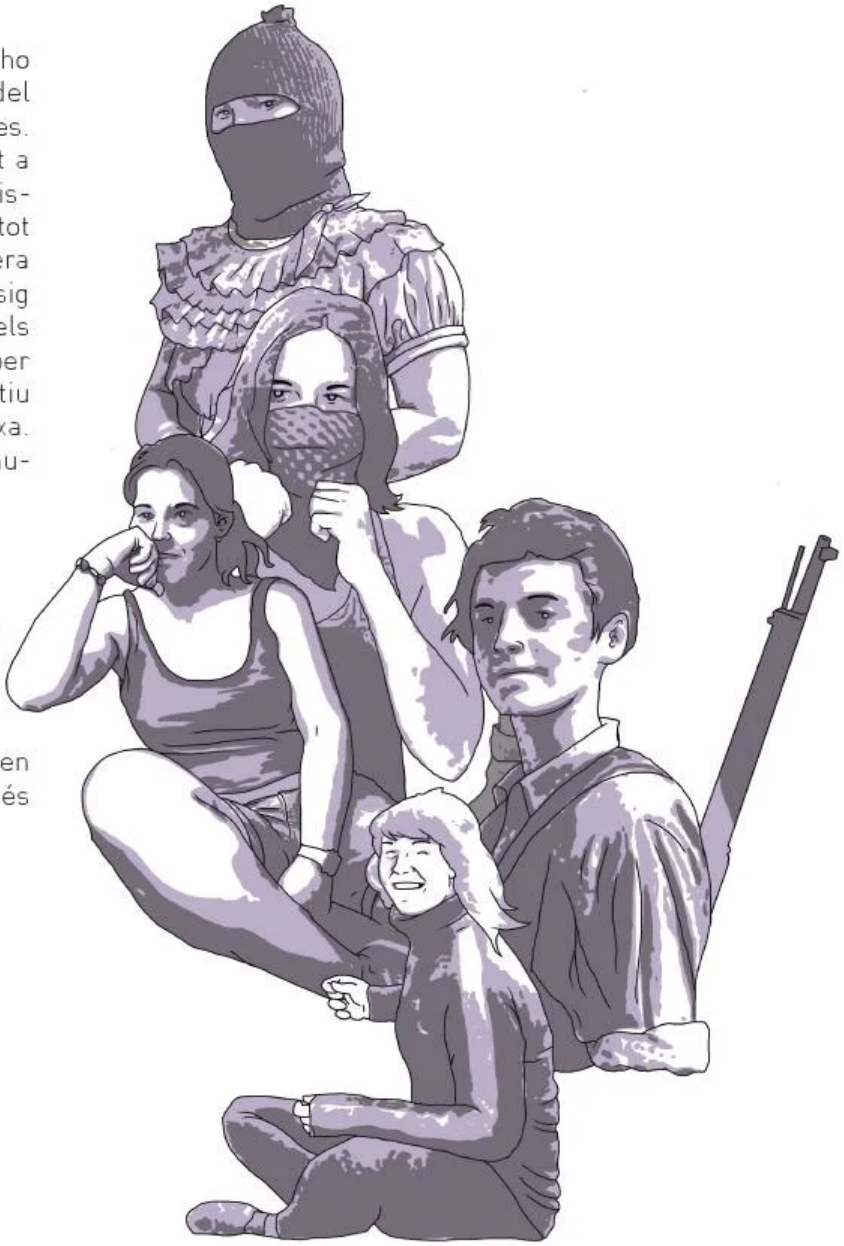

COMPAREM LES DIFERENTS LLEIS

	Llei 9/1985	Llei 2/2010	Proposta de llei
Penalització de l'avortament	Aquesta llei queda recollida en el codi penal, on únicament queden despenalitzats els tres supòsits que contempla la llei.	Aquesta llei, igual que l'anterior, queda recollida en el codi penal, on únicament queden despenalitzats en els casos que contempla la llei (art. 145 del codi penal)	La nova proposta queda en una situació intermitja entre les dues lleis anteriors: en principi, només es penalitza als i les professionals sanitàries que practiquen avortaments, mentre que per part de les dones no es fa referència.
Supòsits i terminis	Aquesta llei es basa en supòsits: 1) Risc greu per la salut física o psíquica de la dona embarassada (en qualsevol moment de l'embaràs). 2) Violació (durant les 12 primeres setmanes). 3) Malformacions en el fetus (durant les primeres 22 setmanes).	Aquesta llei es basa en els terminis: 1) Fins la setmana 14 la dona es lliure d'avortar. 2) Fins la setmana 22, la dona pot avortar per causes mèdiques (previ dictamen d'un especialista). 3) Risc d'anomalies fetals (sense plaç per anomalies incompatibles per la vida del fetus o extremadament greus)	La nova proposta de llei pretén tornar novament als supòsits: 1) Fins la setmana 12 en cas de violació, prèviament denunciada. 2) Fins la setmana 22 en cas de perill per a la salut física o psíquica de la dona. 3) Més enllà de les 22 setmanes si el fetus presenta una malformació incompatible amb la vida.
Garanties en l'accés	L'Estat només garanteix l'accés quan es realitza dins dels terminis establerts.	L'Estat garanteix l'accés quan es realitza dins dels terminis establerts.	La nova proposta de llei no fa referència a la gestió dels avortaments; no queda clar si es tractarà a través del sistema públic de salut o a través de la sanitat privada.
Objecció de consciència	No apareix de manera explícita en la llei.	Queda recollida en la llei; els professionals sanitaris directament implicats tenen el dret d'exercir l'objecció de consciència.	La nova proposta de llei no fa referència a la regulació de l'objecció de consciència, i quines són les accions que se'n deriven d'aquesta.
Dies de reflexió	No apareix de manera explícita en la llei.	És obligatori que es dispose d'un període de tres dies de reflexió.	Queda constància de l'existència d'un període de reflexió, però no està definida la durada.
Implicació de terceres persones	La decisió no recau sobre la dona. És necessària l'autorització per part d'un metge (independent de qui realitza l'avortament), i en el cas de violació, també és necessari l'informe policial.	No, fins la setmana 14, és la dona qui decideix de manera lliure. A partir d'aquesta data és necessària l'autorització d'un comitè mèdic.	En tots els supòsits plantejats, es necessita l'autorització de terceres persones per poder avortar. La decisió d'avortar de manera lliure queda eliminada.
Menors	No es garanteix l'accés a l'avortament sense autorització del pare, mare o tutor/a legal.	La llei disposa informar al pare, mare o tutor/a; tot i que si la menor al·lega que pot provocar un conflicte greu, no està obligada a fer-ho.	No es garanteix l'accés a l'avortament sense autorització del pare, mare o tutor/a; tot i que si la menor mare o tutor/a legal.
Píndola de l'endemà	Només està disponible a través de recepta mèdica, i amb un consum màxim de 3 píndoles/dona.	Des del 2009 la píndola estava disponible en les farmàcies sense recepta mèdica.	Encara no està confirmat, però està en debat la retirada de les píndoles de les farmàcies per tornar al control de la llei del 85.
Educació sexe-afectiva	L'educació sexual impartida en els centres educatius depèn del propi centre; no hi ha una regulació (per tal de fer-ho s'ha de modificar la llei d'educació).	L'educació sexual impartida en els centres educatius depèn del propi centre; no hi ha una regulació (per tal de fer-ho s'ha de modificar la llei d'educació).	Es pretén eliminar les classes d'educació sexe-afectiva que s'impartien en els centres escolars. Està pendent de confirmar-se.

L'ESTAT DE L'IVE ARREU DEL MÓN

L'any passat l'Esquerra Independentista iniciava la campanya a favor de l'avortament com a resposta a l'anunci del projecte de la "Llei Gallardón", una llei que pretenia prohibir el dret a l'avortament. Ha sigut enguany que aquest projecte de llei s'ha posat sobre la taula, i ha suposat una declaració de guerra a una majoria social que reivindica el dret de les dones a decidir lliurement. Els sectors feministes no ens quedem callats i davant d'aquesta ofensiva donem resposta.

A partir dels anys vuitanta i sobretot dels noranta va tenir lloc la inclusió del dret a l'avortament dins dels drets sexuals i reproductius per part de l'OMS i l'ONU, gràcies a les múltiples reivindicacions que van fer els moviments socials. La constitució espanyola però, no fa absolutament cap referència a aquests drets sexuals i reproductius.

Amb el projecte de "Llei Gallardón" no ens trobem només davant de la prohibició d'un dret fonamental com és la llibertat sexual, sinó que automàticament suposa la supressió de totes les polítiques d'educació sexual que havien estat aprovades .

Ens trobem davant d'una escalada neoconservadora provinent de les clases dominant per tal d'infringir-nos desigualtats que facin augmentar dia a dia les diferències entre classes.

Aquesta llei, juntament amb la Reforma Laboral del 2012, la reforma del sistema de pensions, les retallades pressupostàries en la Llei d'Atenció a la Dependència, la llei Wert (que afavoreix la separació per sexes i suprimeix l'educació sexual), les retallades educatives, sanitàries, socials plasmen la voluntat de l'estat: expulsar a les dones del mercat de treball i retornar-les a la llar, forçant-nos a assumir el treball de domèstic, reproductiu i de cures. Aquest tipus de treball no és reconegut ni econòmicament ni socialment, fomentant la dependència i la pobresa femenina i la perpetuació d'aquest estat de submissió.

El qüestió que se'ns posa sobre la taula va més enllà de la llei en sí: és indestriable de la societat misògina i patriarcal que li dóna cabuda. La llei no pretén només que les dones no puguem avortar: va molt més enllà. Per això, la necessitat d'anàlisi d'aquesta llei ha d'anar vinculada necessàriament al context general de la societat.

La llei despenalitza la dona que avorta en un clar exercici d'infantilització del subjecte femení: ens tracta de xiquetes sense capacitat de decidir, que no mereixem ni la condemna. D'altra banda, se'ns ofereixen set dies de marge per decidir si realment volem dur a terme l'avortament, i seran dos els metges que hagin de confirmar que no tinguem cap tipus de problema mental o psicològic. Totes aquestes traves allarguen el procés i poden evitar l'avortament, ja que la dona pot trobar-se en un estat de gestació molt avançat.

El discurs que ens venen és absolutament contradictori ja que no protegeix ni la vida ni la maternitat. Se'ns torna a vetar el nostre dret a decidir: sobre els nostres cossos, sobre la nostra sexualitat, sobre si volem ser mares o no; decidir, al cap i a la fi, sobre la nostra pròpia vida. Com va escriure Silvia Federici: : "a la societat capitalista, el cos és per les dones el que la fàbrica és pels treballadors mascles assalariats: el principal terreny de la seva explotació i resistència, en la mateixa mesura que el cos femení ha estat apropiat per l'Estat i els homes, forçat a funcionar com un bé per la reproducció i l'acumulació del treball.

L'anàlisi que en fem com a dones de classe treballadora és que qui realment sofrirem aquesta llei serem nosaltres. Les dones de classe alta podran pagar-se un viatge per avortar en un altre país o en clíniques privades. Serem nosaltres qui posarem en risc la nostra vida: com hem vist serà molt complicat i dificultós fer-ho dins de la legalitat i del sistema sanitaripúblic.

Si posem els ulls sobre el panorama internacional veiem que els models d'intervenció legal en referència a l'avortament són quatre: la prohibició absoluta, el sistema de supòsits, el sistema de terminis i el model d'avortament sense restriccions.
Europa
A la majoria d'estats es reconeix l'avortament, principalment gràcies a la pressió del feminisme. Alguns casos són França (el 1973), Anglaterra (al 1967) o Itàlia (el 1978).

En altres països, però, és plenament il·legal: a Andorra, Liechtenstein, Malta, Polònia o Irlanda només és legal quan és per risc a la vida de la mare.

Tot i això, en indrets com l'estat italià, on jurídicament l'avortament és legal, no necessàriament suposa la garantia d'accés a l'avortament pel servei públic, ja què sempre es pot al·legar objecció de consciència en l'àmbit sanitari (així com també en l'estat espanyol la llei del 2010 també empara l'objecció de consciència per part del personal de la sanitat).

Nord-Amèrica

Al Canadà és d'un procés d'aprovació i revocament de la llei de l'avortament entre el 1968 i el 1988, en el 1988

s'aprovà l'avortament lliure i gratuït, com si fos una operació més de la sanitat pública. Tot i això, des del 1995, per lleis federals, l'avortament també és garantit en clíniques privades. Aquest fet que provoca que en determinades regions aquestes operacions siguin realitzades per la sanitat privada, suposant un problema per a les classes populars.
Als EUA la llei fou aprovada el 1973, pel cas judicial Roe contra Wade, que passà a la Cort Suprema dels EUA que la ratificà per entendre l'avortament com una causa privada i domèstica no regulable, així com acceptada si l'embrió no pot sobreviure fora de l'úter matern. Tot i això, la lluita feminista estatunidenca no contemplava només la lluita avortista com un dret, sinó també com un dret reproductiu bàsic a decidir pel propi cos. Hem d'entendre aquest matís, degut als múltiples casos que hi van haver d'esterilitzacions sense consentiment a negres, llatines o índies nadiues americanes. Aquestes demandes foren reclamades per sectors com els Black Panther (Panteres Negres) o els Young Lords (grup nacionalista porto-riqueny que majoritàriament residia a la ciutat de Nova York).
Tot i això, des del 2003, depenent de l'estat en què se trobi la persona disposada a avortar, es trobarà amb una interpretació diferent i una aplicació e la llei segons supòsits.

Centre Amèrica

Observem com depenent dels Districtes Federals Mexicans, l'avortament és il·legal o no l'és. Per tant són múltiples els trasllats efectuats, sobretot, cap a la capital Mèxic D.F, ja que en altres districtes és il·legal excepte en els supòsits bàsics.
En altres països com Honduras o Nicaragua és il·legal sense cap supòsit que digui el contrari.

Amèricadel sud

A la gran majoria dels països l'avortament és il·legal, tot i això, depèn del país no es penalitza segons els supòsits de violació, risc per a la vida de la mare, problemes de salut física o psíquica i/o malformacions fetals. En molts d'aquests països no es fa efectiva la pena a les presons. Malgrat això, existeixen països on és completament il·legal avortar com ara Xile, El Salvador i República Dominicana. En tots tres la mort per avortaments en males condicions és un cas clar de violència patriarcal exercida en cossos de dona. En El Salvador, per exemple encara avui dia hi ha casos d'empresonades sota penes de 30 anys per "homicidi". Per contra, des del 2012, Uruguai és el país on no es condemna cap tipus de pràctica. Per aquestes raons, durant anys Women On Waves (traduït "Dones Sobre les Onades"), una organització holandesa que efectua avortaments en aigües internacionals, ha estat navegant a diferents països de l'Amèrica Llatina, Polònia o València (PPCC), on en l'últim cas una massa d'antiavortistes no va deixar embarcar-s'hi cap dona.

Oceania

Nova Zelanda està patint actualment una ofensiva cristiana notable, la qual es nota en ser il·legal l'avortament excepte en els supòsits de violació, salut de la mare, factors socio-econòmics, defectes del fetus i/o problemes de salut mental o física. En canvi, a Austràlia depèn de cada estat la il·legalitat o legalitat de la pràctica.

Àsia

L'avortament a la Xina fou efectiu en 1970 per tal de facilitar el control de la població amb una doctrina antinatalista, la qual es va veure augmentada amb l'aplicació del Fill Únic, cosa que ha suposat en alguns casos esterilitzacions i avortaments forçats, així com un increment i facilitat en emprar mètodes contraceptius. En canvi al Japó fou aprovat el Dret a l'Avortament en 1940 per condicions de fam; una reforma a la llei de 1923 que permetia avortar a les dones per qüestions socio-econòmiques o per la salut de la mare. La llei es va tornar a ratificar en 1996 on es derogava els termes eugenístics que tenia la llei del 1940. En canvi, en l'Índia és efectiva l'IVE des de 1971, tot i les pressions socials i la presència de l'hinduïsme que creu que la concepció és abans del coit heterosexual, en el sí de la fertilitat de la natura, així com era vist un acte d'homicidi enmig del discurs de la no-violència de Gandhi.

Àfrica

Les dones només poden accedir a un avortament de ple dret a Cap Verd, Tunisia i Sudàfrica. En tots els altres països és il·legal excepte en supòsits com els que envolten a la salut de la mare, del fetus o bé per raons familiars. Malgrat això, més d'un organisme internacional exerceix l'avortament o mètodes anticonceptius, en tant que ho fa per planificació familiar.

Com a Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans apostarem per una vertadera coeducació com a eina bàsica per construir un nou model de ciutadania que ha de fer possible la participació i el desenvolupament de totes les persones. Entenem que per a combatre totes aquestes ofensives cal lluitar en dos sentits: a nivell individual i a nivell col·lectiu. Per una banda, cal lluitar durament contra els que ens volen sotmetre, desobeint: al carrer, a les aules, a totes les viles i ciutats... Construint colze a colze alternatives. Per altra banda hem de teixir noves formes de relacionar-nos, de ser, de deconstruir-nos, d'empoderar-nos, de crear noves formes d'estimar i d'analitzar-nos minut a minuts, segon a segon i combatre la educació en que hem crescut. Només així podrem realment destruir el patriarcat i construir una societat vertaderament feminista.

QUÈ EXIGIM?

Exigim el dret al propi cos

La dona té dret a escollir què vol fer i què no amb el seu cos, i això passa per decidir si vol assumir un embaràs o no i, per tant, si està disposada o no a adquirir les responsabilitats que d'aquest deriven. En qualsevol cas, ha de ser la pròpia dona, i no el govern de torn, metges o jutges, qui decideixi sobre el seu cos i la seva maternitat.

Exigim el dret a decidir de totes les dones

Totes les dones, siguem majors o menors d'edat, tenim dret a decidir sobre nosaltres mateixes, sense cap autorització. Perquè aquesta juga un paper paternal, infantil i discriminatori, ja que no necessitem cap autorització per operar-nos el nas o els pits, però sí per decidir no ser mares.

Exigim la despenalització de l'IVE i el seu accés lliure i gratuït

Inclòs dins del sistema sanitari públic, per a totes les dones. Al tractar-se d'una intervenció més, el sistema sanitari ha de vetllar per un accés gratuït i universal per a totes les dones, independent de la seva procedència o classe. No podem permetre que l'accés a l'avortament es regeixi pel nivell adquisitiu de la dona, i que només ho puguen pagar aquelles dones amb un alt nivell d'ingressos.

Exigim el dret a la salut sexual i reproductiva

L'avortament ha de ser segur i ha de vetllar per la salud de la dona. Les dones han de tenir suficient informació per poder exercir la seva llibertat sexual i reproductiva, i poder tenir un control sobre la seva fertilitat. Les dones han de tenir suficient informació de tot el procés d'embaràs.

Exigim el dret a una educació sexual integral, amb perspectiva de gènere i no heteronormativa

L'actual educació sexual que s'imparteix en els centres escolars, en el cas de que es faci, és totalment insuficient i androcentrista, centrant-se, en el cas dels nois, en la col·locació del preservatiu i la masturbació, i en el cas de les noies, com col·locar-se una compresa o un tampó. Aquest tipus d'educació limita el coneixement de les pràctiques sexuals i les centra en el binomi "sexe-coit" com a manera de mantenir una relació sexual plena, obviant les múltiples pràctiques sexuals existents, i deixant a la dona en un segon pla de submissió.

Exigim el reconeixement i l'acceptació de la diversitat sexual

Denunciem l'heteronormativitat que el sistema patriarcal ens imposa i ens obliga a acceptar com a norma, excloent tota la diversitat sexual existent.

Exigim informació completa i accés segur i gratuït als mètodes anticonceptius

DESOBEDIÈNCIA I ALTERNATIVES FEMINISTES

L'Esquerra Independentista no restarem pacients a que l'avortament i els drets sexuals i reproductius de les dones retrocedeixin, i es precaritzi encara més les condicions de vida d'aquesta als Països Catalans. L'avortament és un dret ja adquirit fruit la mobilització, organització i lluita històrica del feminisme. Així doncs continuarem la nostra confrontació contra el sistema heteropatriarcal fins la seva destrucció. I ens organitzarem pel manteniment dels drets i llibertats de les dones. Ens avancem i avisem que nosaltres continuarem avortant passi el que passi, sigui l'avortament legal o no. Així doncs, no podem finalitzar aquest llibret sense parlar de com articularem la desobediència al carrer a partir d'ara, sempre treballant colze a colze amb el moviment feminista dels Països Catalans i els diferents agents polítics implicats en aquesta lluita.

Paradetes pels drets sexuals i reproductius de les dones

Actualment avortar és encara un dret vigent, com també ho és la llei de l'avortament aprovada al 2010. Així doncs, estarem als centres de salut dels PPCC informant-ne i explicant quin és el circuit actual encara per poder avortar. Però també han de ser punts de denuncia dels metges que objecten, ens qüestionen i dificulten la nostra decisió de no ser mares, ja sigui per l'avortament o perquè no ens volen donar la pastilla del dia després. Davant d'aquesta situació, el feminisme hem de respondre amb escarnis públics, denúncies i accions polítiques diverses. Aquests punts de denúncia, un cop aprovada la contra reforma del PP, seran punts on poder-se informar del circuit alternatiu organitzar pel feminisme, per a poder avortar amb seguretat per a les dones.

L'aliança entre els i les professionals de la salut i el moviment feminista

Abans no s'aprovi la contra reforma és molt important aglutinar al conjunt del moviment popular, feminista i professionals en una mateixa lluita. Així doncs, fem que des d'avui professorat i professionals de la salut del país a favor de l'avortament defensin el dret de l'avortament. Fem que tots els i les professionals dels centres educatius i de la salut donin suport (adhesiu, samarreta i/o xapa): "Jo, a favor de l'avortament lliure i gratuït!".

La xarxa de suport mutu

Abans de que l'avortament sigui de nou un dret prohibit i formi part del codi penal, aquest cop amb el risc de pena per les professionals de la salut, hem de construir la xarxa de suport entre feministes i professionals, perquè les dones puguin continuar avortant als Països Catalans. Així doncs, a través de l'organització de ginecòlogues i llevadores les dones continuarem avortant gratuïtament a la Catalunya Nord i punts d'avortament segurs distribuïts arreu del país, perquè totes les dones puguin continuar avortant en un circuit alternatiu i segur. Per aquest motiu, les paradetes informatives, el moviment feminista i plataformes que s'impulsin pel dret a al propi cos seran punts d'organització popular i de suport per a totes les dones que desitgin avortar lliurement i gratuït.

Mapa d'avortaments dels PPCC

L'Esquerra Independentista elaborarem i actualitzarem el mapa dels PPCC, on hi haurà els punts de suport popular a l'avortament, perquè totes les dones es puguin adreçar a la vila o poble més proper i posar-se en contacte amb la xarxa de suport feminista organitzada. D'aquesta manera es podrà facilitar la informació necessària en matèria d'avortament i drets sexuals i reproductius, participar de l'organització i lluita de la xarxa d'arreu del país i estendre el suport feminista entre d'altres dones.

Les caixes de resistència

Per poder impulsar tota aquesta xarxa de suport i desobediència caldrà que impulsem una Caixa de resistència als PPCC. En aquest sentit, impulsarem actes d'autogestió econòmica amb el moviment feminista, per poder finançar desplaçaments i infraestructura i garantir així els dret a l'avortament.

La desobediència institucional

Sabem que la llei del 2010 de l'avortament suposava un avenç, però no el model desitjat per al conjunt del feminisme, ni tampoc ens satisfà a nosaltres. Així doncs, el nostre treball també passa per a trobar un model propi de drets sexuals i reproductius que doni resposta a totes les dones dels Països Catalans. Així doncs, treballarem per aquest model propi perquè l'avortament sigui veritablement lliure i gratuït, i s'institucionalitzi. Però a més a més, instem a les institucions polítiques i mèdiques a desobeir la contra reforma del PP. Demanem que tots els ajuntaments i parlaments dels Països Catalans es declarin insubmisos a la llei, i garanteixin també el dret de les dones avortar a tots els pobles. Instem a que no s'acati aquesta llei i s'entrin mocions

arreu del país, com a mostra de rebuig a aquesta, per aturar aquest atac flagrant contra les dones tant a nivell social com ideològic. I instem també a que cap institució catalana posi traves a la xarxa de suport feminista que impulsarem, en cas d'aprovació de la contra reforma del Partit Popular.

Les noies follem, les noies decidim!

La reforma de la llei de l'avortament que pretén implantar el govern del PP, manejat per les classes més conservadores i la dreta ultra-catòlica, no és sols el negar-nos el dret a decidir sobre nosaltres mateixes. Aquesta reforma va molt mes enllà.

Com a dones joves ens infantilitza. Les joves patim cada dia l'opressió del sistema capitalista, manifestada pel poder adult que ens obliga a seguir unes normes preestablertes en què nosaltres no hem pogut decidir, tractant-nos, per tant, d'éssers sense capacitat decisòria, ja no sols sobre el que ens afecta, sinó sobre el que volem. Ara, a més a més, com a dones, ens redueix a simples noies que en un futur ens convertirem en les esclaves del sistema patriarcal.
L'educació que rebem des de ben petites és la mostra més clara d'aquesta opressió. Se'ns educa en la passivitat, en l'amabilitat, en la submissió, tot manifestat a través de la pèssima educació sexual que rebem a les escoles i els valors patriarcals que en elles se'ns inculquen.

Com a dones joves, volem decidir sobre nosaltres mateixes, perquè tenim la capacitat per fer-ho. Volem que a casa, a l'escola, al carrer, se'ns respecte per allò que som: dones. Volem rebre una educació no heteronormativa, lliure dels valors que ens inculca el sistema patriarcal. Volem una educació sexual plena, que contempli la multitud de pràctiques i opcions sexuals, i que no ens obligue a comportar-nos com a objectes. En definitiva, volem decidir sobre nosaltres mateixes i sobre els nostres cosos.

Sindicalisme i dret a l'avortament

Des de l'àmbit laboral i sindical, els sindicats de classe i combatius hem de garantir que les dones de classe treballadora tinguin un accés efectiu a la interrupció voluntària de l'embaràs. És per això, que garantirem l'assessorament laboral necessari per a buscar les esquerdes presents en la normativa laboral, als convenis col·lectius i als contractes individuals de treball que facilitin els desplaçaments temporals de les treballadores que vulguin exercir lliurement el seu dret a la interrupció voluntària de l'embaràs fora del territori dels Països Catalans sota ocupació espanyola.

De la mateixa manera, garantirem que cap agressió i/o acció de represàlia empresarial davant l'exercici d'aquest dret resti impune, facilitant totes les eines legals i sindicals que tinguem al nostre abast per combatre-les amb l'autoorganització de classe, la solidaritat, el suport mutu i l'acció directa; i garantirem l'accés a les prestacions derivades de la Seguretat Social com si es tractés de qualsevol altre procés de recuperació mèdica. Tant als nostres locals i barris, com als centres de salut i hospitalaris, mitjançant les seccions sindicals, les assemblees de treballadores i usuàries de la sanitat pública, etc.

Davant d'un context com l'actual, on la pertinència a la Unió Europea permet la llibertat de circulació de les persones residents en els Estats membre i amb un atur al conjunt dels Països Catalans galopant, que afecta en major grau a les dones, és de rebut que el principal escull per a desplaçar-se per interrompre voluntàriament l'embaràs és de caire econòmic i, per això, tindrna un paper molt rellevat les caixes de resistència, necessàries per a trencar els murs econòmics que suposin un bloqueig d'accés lliure a l'avortament per a les dones de classe treballadora dels Països Catalans.

Lluita, acció directa, mobilització popular: autodefensa feminista

La finalitat última és defensar el dret a l'avortament lliure i gratuït que tenen les dones, dins el sistema sanitari, públic, segur i de qualitat. Per aquest motiu no podem oblidar que fins a les últimes conseqüències lluitarem perquè això sigui així. És molt important doncs, continuar pressionant i sortint al carrer a tots els pobles i viles. Però també continuarem atacant al Partit Popular i a les seves seus com a principals causants d'aquest retrocés de drets contra les dones, aproveu o no la contra reforma de l'avortament. Interrompent misses I atacant a l'església catòlica, com una des les principals generadores d'ideologia misògina i conservadora contra les dones. I per últim, plantarem cara a tots els antiavortistes i les seves associacions, que objectivitzen a les dones com a mers objectes reproductius, sense drets per a poder decidir sobre els nostres úters, i perquè pretenen imposar-nos la maternitat i la cura. Les dones no serem lliures fins l'enderrocament del sistema heteropatriacal i totes les institucions que el perpetuen. Així doncs, no retrocedirem. L'única lluita que es perd és la que s'abandona. Endavant amb la lluita feminista!

MANIFEST UNITARI DE L'EI

El Consell de Ministres va fer públic el passat 22 de desembre de 2013 l'avantprojecte de la "Ley de Protección de la Vida del Concebido y de los Derechos de la Mujer Embarazada". Amb el Ministre Alberto Ruiz Gallardón al capdavant i pendent de ser aprovada al Congrés de Diputats, aquesta nova llei absolutament regressiva i amb marcat caràcter ultraconservador modifica dràsticament el limitat marc legal actualment vigent sobre la regulació de l'avortament i, de passada, tira per terra dècades de lluita de les dones a favor del dret a decidir sobre els nostres propis cossos.

La contrareforma de Gallardón ha despertat la indignació als carrers des del moment que es va fer pública. L'oposició a la llei s'ha materialitzat en moltes i multitudinàries mobilitzacions arreu de l'Estat Espanyol i fins i tot en les mateixes files del Partit Popular (PP) han arribat a qüestionar-ne el contingut. Als Països Catalans, l'Esquerra Independentista ha estat un dels protagonistes principals d'aquestes mobilitzacions amb la campanya "Parir és un dret, no una imposició", llançada al setembre com a declaració de guerra a la dreta ultracatòlica i l'ofensiva ultraconservadora. Les organitzacions sotasignades reafirmem avui el nostre compromís en la lluita per aturar aquesta llei i contra totes les formes de violència institucional de l'Estat en contra de les dones.

El PP pretén establir un marc normatiu encara més limitat que el que fixava la llei de 1985. La nova llei de l'avortament permetrà interrompre l'embaràs únicament sota dos supòsits: en cas de violació i en cas que existeixi perill greu per a la salut física o psíquica de la dona "acreditat" per dos especialistes aliens a la clínica on tingui lloc l'avortament. En tot cas, aquests dos supòsits hauran d'anar a acompanyats d'un "procés de reflexió" previ de set dies. Encara més, es redueixen de 14 a 12 les setmanes per a sol·licitar la interrupció de l'embaràs en els casos de violació i se suprimeix la possibilitat d'avortar a les dones d'entre 16 i 18 anys, que a partir d'ara hauran de comptar amb l'autorització del seu tutor legal. Es despenalitzen legalment la dones que opten per avortar però es mantenen les penes per a qui pràctica l'avortament. Finalment, el supòsit de discapacitat i malformacions contemplat a la llei de 1985 tampoc queda recollit en la nova llei.

Més enllà de les conseqüències concretes – encara incertes – el que es desprèn de la nova llei de l'avortament és un atac gravíssim contra els drets fonamentals de les dones. Legislen sobre els nostres cossos amb la voluntat d'infantilitzar-nos i criminalitzar les nostres decisions. Qüestionen en tot moment la nostra capacitat de judici fent-nos passar pel calvari d'un procés de reflexió. Ens despenalitzen per convertir-nos en víctimes, però blinden tota possibilitat d'avortar imposant-nos, de facto, la maternitat obligatòria. A tot això cal sumar-hi l'ofensiva desplegada per la dreta i els sectors més rancis de l'Església catòlica a través del seu aparell de propaganda mediàtic, amb el qual estigmatitzen repetidament les dones que decideixen avortar, fent-nos passar per criminals i fent una defensa absolutament fal·laç del "dret a la vida".

Sigui com sigui, les dones seguirem avortant. Ho hem fet al llarg de tota la història independentment de lleis i imposicions. A partir d'ara, però, només podran fer-ho aquelles qui es puguin permetre viatjar a països on la interrupció de l'embaràs no estigui penalitzada. Cal situar, a més, aquest aspecte en el context socioeconòmic actual d'empobriment progressiu de les classes populars. La contrareforma del ministre Gallardón és manifestament classista, ja que aquelles dones amb recursos limitats o no podran accedir-hi o bé hauran de sotmetre's a procediments il·legals i insegurs en clíniques clandestines, tot posant en perill la seva salut i, en el pitjor dels casos, les seves vides.

Des de l'Esquerra Independentista reivindiquem una vegada més la lluita feminista com l'eina que ens ha de permetre deslliurar-nos de totes les formes de violència que exerceix sobre nosaltres el patriarcat a través de l'Església i l'Estat. Així mateix veiem en la desobediència l'única via per subvertir la nova llei de l'avortament. Treballarem per l'autogestió de l'avortament alhora que ens mantindrem fermes en la lluita a favor pel dret a l'avortament lliure i gratuït.

Parir és un dret, no una imposició.
Avortament lliure i gratuït!

ALERTA
solidaria

ARRAN

coordinadora obrera sindical

CUP

endavant
organització socialista d'alliberament nacional

MDT

SEPC
Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans